

Scris de VS

Joi, 08 Aprilie 2010 12:58

Eram, ca de obicei, la o masa in cel mai tare club din lume - Control. Am bagat si muzici acolo martea, deci sa va fie clar. Imi tratam tracul cu beri si votci. Sa clarific. Eram in Bucuresti, un oras din Romania, capitala chiar. Romania este o tara la mii de kilometri de Anglia, tara lui Ted Milton. Ted Milton este la milioane de kilometri de noi toti. Ted Milton poetul, saxofonistul, vocalul, papusarul, trebuia sa cante in seara aia de aprilie cu Blurt, trupa lui de 30 de ani. *Pogo Jazz Noir* asa descria afisul cantarea.

Cand a ajuns la club pentru proba de sunet era foarte atent la cutia cu saxofonul pe care i-o cara cineva. Peste 10 minute stateam cu el fata in fata si il mutam de la o masa la alta pentru ca nu-mi vedeam intrebarile. L-am speriat ca publicul roman e slabut, pentru ca asa era pana in seara aia, cand s-a eliberat in sfarsit prin urlete si dans si aplauze, acolo in sala de concert plina de la Control. Am ras mult cu Ted, dar simteam ca de fapt nu e nimic de ras la omul asta foarte carismatic. Concertul a fost lung si demential ca forta si muzica si tot (toba si chitara au rupt!), la sfarsit am fost epuizat. La o bere si o poezie scrisa gagica-mii pe spatele afisului Ted mi-a zis ca publicul a fost exceptional. Am fost trist cand a plecat pe scari in sus spre hotel. Trist a fost si Florin, unul din patronii clubului, care ne aduce toate nebuniile de muzici sub nas. Uite ce zicea a doua zi: "Dupa ce in urma cu nu multe ore a facut lumea sa urle la Control, cea mai trista imagine pe care am vazut-o in ultimii ani a fost Ted Milton, *the Ted Milton*, pe scara unui vagon de clasa a 2-a, in rapidul de Istanbul, inghesuit de melteni cu sarsanale, strangandu-si cu o oarecare neliniste saxofonul in brate. O imagine ca asta te face sa-ti pui din nou, desi stii bine ca nu e cazul, intrebari legate de industria muzicala si de conditia umana. They never built a train to fit the genius."

VS: Inainte sa ajungeti in Bucuresti site-ul Chestionabila organizat un concurs cu premii invitatii si trebuia sa raspunzi la ce ar face reclama unul dintre videoclipurile voastre mai vechi. Intrebarea mea este : *do you like Country Life butter?*

TM : Imi place *untul*. Te referi la reclama lui Johnny Rotten? Mi se pare ca e cam pe langa. Nu cred ca era necesar sa faca asta.

Aici s-a zis *now punk's really dead!*, dar eu nu cred ca e cazul.

Scris de VS

Joi, 08 Aprilie 2010 12:58

Nu, nu, nu, nici eu nu cred, dar este clar ca Rotten are nevoie de bani si de ceva mai mult.

Intotdeauna vrea mai mult.

Ce pot sa zic, e una chiar mai rea facuta de Iggy Pop pentru asigurari de viata (sau masina), erau peste tot... Iggy Pop care poza comercial sa vanda o asigurare. Asa ca nu stiu, daca cineva ar veni la mine si mi-ar zice «*uite 100000 de euro, promovezi asta!*», probabil ca as face-o si eu. [rade]

Dar ce ziceau oamenii ca ar trebui sa vindem?

Chestii pe langa subiect. Una era unt, alta era un poem deci n-am inteles despre ce era vorba de fapt, aparate de masaj...

Masaj! Foarte misto!

De ce te retragi?

Nu ma retrag.

Asa zice afisul, nu eu. E marketing?

[rade] Nu, afisul zice *Blurt's Last Last Tour - Part Two Continued!* Asta zice! Daca va

Scris de VS

Joi, 08 Aprilie 2010 12:58

continua dupa seara asta nu stiu, dar n-as zice retragere, nu, insa intotdeauna e un semn de intrebare la mijloc. Asta e prima oara cand cantam in Romania.

Stiu ca ati venit din Croatia.

Da, am avut niste drumuri foarte lungi in acest turneu, am facut vreo 5000 de kilometri in trei saptamani.

Cum a fost? Unde-ati avut public tare, peste tot?□□□

A fost fenomenal ! Variabila este intotdeauna efortul depus de promoter in promovarea show-ului. Deci nu s-a pus niciodata problema audientei ci a dedicatiei promoterului, spre exemplu noaptea trecuta in Zagreb am vazut afise mari in tot orasul si bineinteles ca sala a fost plina de tineret care facea ca toti dracii.

Trebuie sa te avertizez ca publicul de aici e destul de rece pana intra in atmosfera.

Sunt surprins sa aud asta pentru ca am ascultat muzica populara romaneasca si este foarte pasionala.

Da, multimile adora muzica asta, in acelasi timp avem si public pentru Blurt dar...

Nu se misca atat de usor. Nu fac ca toti dracii. Hai c-o sa vedem.

Sa speram ca o sa se faca ca toti dracii. Eu unul sigur o sa fac. Ti-e frica de Lemmy Kilminster ?

Palnia si saxofonul. Absurditati tehnic controlate cu Grummer si Ted Milton

Scris de VS

Joi, 08 Aprilie 2010 12:58

Sa-mi fie frica de ce? Ce-i Lemmy? A! Motorhead! E fenomenal, l-am vazut o singura data [*canta à la Lemmy*]

THE ACE OF SPADES!!! Era la festival la Sziget acum patru sau cinci ani. Am vazut doar piesa asta, atat stiu. A, si a fost roadie-ul lui Hendrix, nu? Pare un personaj.

Ai bea cu el?

Cu cea mai mare placere!

Cu cine ai mai bea?

Cu oricine, daca face cinste !

Am auzit ca te-au contactat cei de la Led Zeppelin sa-l inlocuiesti pe Robert Plant.

N-am auzit de asa ceva. E amuzant inasa. Oricum am vazut un film cu un concert foarte tare al lor la Royal Albert Hall, candva in secolul trecut. Nu sunt un mare fan, dar...

Asadar l-ai inlocui ?

Sa-mi consult avocatul [*rade*]. Oricum e foarte fortos si pare s-o duca bine, nu cred ca e pe moarte sau ceva de genul...

Nu, dar cum ai zis, e secolul trecut.

Pentru mine secolul asta, secolul trecut, nu stiu despre ce e vorba, adica daca esti chinez sau evreu ai oricum un cu totul alt calendar, asa ca imi par fara rost impartirile astea. Toti oamenii aia care sareau de la etaj si isi dadeau foc, atunci cand am trecut in secolul 21 [la cumpana dintre milenii] mi s-au parut niste labe triste. N-am inteles de ce faceau asta. Par genul de oameni care se agita pe orice subiect le zici sa se agite. Cum e acum faza cu Barack in America. Cel mai mare cacat din toate timpurile. Toti americanii aia care fac "YEAAAAH! YEAAAAH! Si nu cred ca s-a schimbat absolut nimic.

Da, si la noi la fel... Cum te intelegi cu producatorii de muzica?

N-am avut niciodata producator. Poate ca avem nevoie, nu stiu. Am facut tot ce exista in manual in stilul *DIY - do it yourself* mereu, dar in principiu nu as refuza sa lucrez cu un producer, dar ar depinde de cine e si cu cine a lucrat inainte. Nu cred ca n-am putea face ceva mai bun sau mai interesant dar probabil ca acum 20 de ani i-as fi zis *fuck off, I'll do it my way*, dar acum sunt mai deschis la sugestii.

Aici ne invata in scoala ca un artist devine mare abia dupa ce moare, ca cel mai mare poet al nostru a devenit cel mai mare pentru ca a murit. Ce parere ai?

Cred ca e mai usor sa transformi persoana, opera intr-o marfa, intr-un produs daca a murit. Nu mai ai pe nimeni care sa-ti zica «*stai ca nu e asa*» sau care sa traga un part sau ceva, poti cosmetiza toata povestea si s-o vinzi ca pe margarina, asa ca da, tendinta e clara.

Asa va invata si in Anglia ?

Oamenii nu invata nimic la scoala in Anglia afara de cum sa se injunghie unii pe altii si sa-si ascuta cutitele. «*Cum a fost azi la scoala, Johnny? Pai ne-au dus sa ne luam cutite, mami!*»

De-asta este Britania GREAT!

Da, injunghiem pe oricine pe la spate inainte sa miste *[rade]*.

E istorie.

Da, o istorie in desfasurare.

E o poveste care zice ca Don Cherry te-a vazut cantand si ti-a zis ca-i amintesti de zilele in care canta cu Ornette Coleman, e pe bune ?

Da! L-am chemat pe Don in turneul lui Ian Dury pentru ca noi eram toti inebuniti dupa Ornette. Cand a fost scris Sex & Drugs & Rock & Roll au luat o linie de bas de Charlie Haden (tan-ta-na-ta-nan-tam-aam; sex-&drugs-&rock-&roll etc) dintr-o piesa Ornette Coleman & Charlie Haden Quartet, asa ca l-am chemat pe Don Cherry in turneu si mi-a zis ca Blurt ii aminteste de zilele de inceput cu Ornette. Am fost foarte incantat pentru ca sunt un mare fan al lui Ornette - este... fenomenal!

Iti schimba orientarea metafizica in spatiu.

Te fute la creieri.

Stiu o poveste despre saxofon in Cuba. Cand armata revolutionara a lui Castro a preluat puterea in Havana, le-au spus americanilor care aveau cazinouri si locante ca le inchid

afacerile daca nu scot saxofonul din orchestre, considerandu-l element decadent si imperialist.

Pe bune? La fel si Hitler, a declarat saxofonul ilegal pentru ca facea parte din muzica sexual degenerata a omului negru. E si o nuvela ceha despre asta, dar n-am auzit niciodata de faza din Cuba. Ma amuza toate povestile despre Guevara, ce putoi.

O, da! A si executat niste saxofonisti!

Nu! I-a impuscat?! Da?! *[aplauze furtunoase]* Baiat bun! Cu mana lui?

Nu, cineva a facut-o in locul lui.

Nu trebuia sa fi cantat si bisul *[rade]*. *Shut the fuck up!* E o faza cu Coltrane care ii zice lui Miles Davis *[vorbeste cu accent de Harlem]* «Miles, omule, stii, ma iau cu cantatul, si cant, si cant, si nu stiu cum sa ajung la un final, cum sa ma opresc!» Si Miles ii zice: «il scoti din gura» *[rade]*
. Dar Che avea o metoda mult mai buna: *Shoot the fucker*
! minunata poveste, mi-a facut ziua!

Din scriitorii romani, pe Urmuz il stii?

Nu, doar pe Ionesco.

Urmuz a scris inainte de Ionesco. S-a impuscat in cap.

Scris de VS

Joi, 08 Aprilie 2010 12:58

Ca Maiakovski. Ce era cu el?

Era functionar la primarie si in timpul liber scria. In anii 20, unul din primii scriitori absurzi. Si oricum Ionesco era francez.

Scrie-mi si mie URMUZ aici, te rog. Suna cumva cunoscut...

Interviu luat lui Ted Milton pe 26 martie 2009, cu ocazia primului concert Blurt in Romania. Ii veti putea vedea din nou pe Blurt la Control miercuri 14 aprilie, in cadrul Alt.Ctrl Fest 2010.